

Redactare: *Daniel Voică* și cărți

Tehnoredactare: *Mariana Radu*

Copertă: *Luca Emil Cornel*

Ilustrații interior și copertă: *Rora Paliga*

Titlul original: *TOSKÁNA*

„Překlad této knihy byl podpořen
Ministerstvem Kultury České Republiky.”

„Traducere apărută cu sprijinul
Ministerului Culturii Republicii Cehe.”

Copyright © The Estate of Vladimír Holan c/o Aura-Pont s.r.o.,
Prague, Czech Republic

© 2017 Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate
editurii METEOR PUBLISHING

Contact:

Tel./Fax: 021.222.83.80

E-mail: editura@meteorpress.ro

Distribuție la:

Tel./Fax: 021.222.83.80

E-mail: carte@meteorpress.ro

www.meteorpress.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
HOLAN VLADIMIR

Toskana / Vladimír Holan ; trad.: Sorin Paliga. - București :
Meteor Publishing, 2017
ISBN 978-606-910-056-1

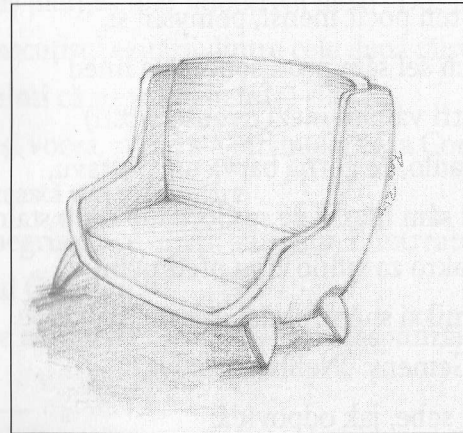
I. Paliga, Sorin (trad.)

Vladimír Holan

Toskána

Toscana

Traducere din limba cehă
de *Sorin Paliga*



Kdysi (a bylo to v zimě) pozvala ho do své věže.

Později se tak stalo v zářijový den, který pouštěl žilou psímu vínu.

Dnes od ní dostal dopis, který ho volal do Venecie. Den a hodina schůzky nebyly jako druhdy vyčkávající.

Zněly přesně. Byla to vlastně výzva...

Aniž věděl proč,

zvedl se v něm přísný pocit ohrožení.

Byl by ten pocit menší, pomyslně si, kdybych šel sám proti sobě? Ale hned (bez ostří váhání mezi dvousečností)

ho napadlo, že černá barva úží postavu, že úží i sám hlas, a že se Gordaně něco stalo.

Když takto zavadilo zlou předtuchu a začernil si snění, slyšel, jak se ho ptá přítel Gemens: „Neblahá zpráva?“

a slyšel sebe, jak odpovídá:

Odată iarna, ea l-a chemat în turn.

Apoi astfel s-a întâmplat într-o zi de septembrie ce a supt seva viței sălbatice¹.

Astăzi a primit de la ea o scrisoare prin care îl chema la Veneția. Ziua și ora întâlnirii nu mai erau, ca odinioară, așteptate.

Au sunat distinct, un adevărat strigăt...

Nici nu știa de ce

s-a trezit în el sentimentul clar al spaimei.

„Ar fi oare acest sentiment diminuat, se gândi, dacă aș merge chiar împotriva mea?” Dar imediat (fără ascuțișul ezitării dintre cele două tăișuri)

își aminti că negrul reliefează silueta, chiar și vocea, și că i s-a întâmplat ceva Gordanei.

Cu această rea presimțire

și ponegrindu-se în vis, auzi cum îl întrebă amicul Gemens:

– Știre nefericită?, la care se auzi răspunzând:

¹ Aluzie la maniera medievală de a lua sânge unui bolnav, asociată sfârșitului vegetației toamna (n.t.).

„Jde o konec prázdnin, o svatební noc
nebo o noční výslech. O pocit ubezpečení
nebo trestu. Ani v sebelásce
nemáme na vybranou. Musím ještě dnes
odcestovat.

Auricomam Italiam vadit. Nalijte si,
Je to dobré víno....

„Dal bych přednost kořalce s pepřem.“

„Obojí je ve skříni, poslužte si! Nevím,
kdy se vrátím, dám vám rezervní klíče,
dohlédnete sem občas, ano?

Vím, že boje se přeplnění, odmítáte
obraz za obrazem stejně nepochopitelně,
jako kdybyste vyplňoval opuštěnost
stále přidávanými židlemi. Ale tady
jen tu a tam dohlédnete. Abyste otrásl
prachem.“

„Kdybych tak tušil, co se teď ve vás děje!“

„Asi toto: jsme zvědaví a pojednou
je tu nepředvídané... Takový pocit
má možná dítě octnuvší se
poprvé před budíkem... “

– E vorba de sfârșitul vacanței, de noaptea nunții
ori de interogatoriul nocturn. Despre
sentimentul siguranței
ori al pedepsei. Nici măcar în dragostea de sine
nu avem de ales. Chiar azi trebuie să plec.
Auricomam Italiam vadit. Bea,
e un vin bun...

– Mai degrabă niște rachiu cu piper.

– Sunt amândouă în dulap, serviți-vă! Nu știu
când mă întorc, vă dau o cheie de rezervă,
aruncați o privire din când în când, da?

Știu că, temându-vă de aglomerare, refuzați
tablou după tablou în același chip neinteligibil,
ca și când ați umple singurătatea

cu scaune mereu redundante. Dar aici
vă veți uita ici și colo, ca să se miște praful!

– Dacă aș simți ce se petrece în dv.!

– Cam așa: Suntem curioși și deodată
ceva neașteptat e aici... Un asemenea sentiment
il are poate un copil ce s-a trezit
întâia oară în fața deșteptătorului...

„Respect pentru băieții și cărți.“

„Bude mít strach!“

„Třeba si na budík sáhne...“

„Ano, zvykne-li si... Snad potom vezme budík do ručky a přiloží jej k oušku...“

Jenomže jeho strach se znásobí v úděs, tak tvrdý v odstínech... Bude se musit rozhodnout...“

„Co tím myslíte?“

„Každé rozhodnutí přesahuje toho, kdo se rozhodl... I sebevrah čeká na sebe“

„Třeba jsou děti jiné povahy!“

„Ano, ty, které dostanou hračku jenom proto, že stůňou... Naštěstí i konec cesty je pro přílišnou blízkost neviditelný...“

„Šimon, váš obdivovatel, se včera vrátil z Achmim-Panopolis.“

„Vím, navštívil mne před hodinou, je skvělý, myslí v paláci, ale nedomýšlí...“

Což neznamená, že by měl myslit v podnájmu...

– Ce va face copilul?

– Se va teme!

– Va întinde mâna spre ceas...

– Da, se va obișnui... Apoi poate îl va lua și îl va duce la ureche...

Numai că teama lui se va transforma în spaimă, atât de grozavă în umbre... Va trebui să se hotărască...

– Ce vreți să spuneți?

– Fiecare hotărâre devansează pe cel ce s-a hotărât... și sinuciderea se așteaptă pe sine...

– Sunt poate copii cu altă fire!

– Da, aceia care primesc o jucărie numai fiindcă bolesc... Din fericire și sfârșitul drumului este invizibil excesivei apropieri...

– Simion, admiratorul dv., s-a întors aseară din Achmim-Panopolis.

– Știu, m-a vizitat acum o oră, e strălucitor, gândește într-un palat, dar nu cugetă...

Ceea ce nu înseamnă că ar gândi cu subînchiriere...

Tady jsou ty klíče! Jinak bych vám je
 odevzdal buď hned na nádraží, nebo až ve
 vlaku.

Kampak asi se poděje všechno to,
 co bylo zničeno snem?...

Vyprovodíte mne, příteli?“...

A tak opustil dům *U šestikličové truhlice*

s pocitem básníka, který je u zvířat
 pro ten čas omluven, ale jen proto,

aby to u věcí bolelo ještě víc...

Bylo kus na večer. Vlak odjížděl až o půlnoci.

Platan na Kampě byl nezastavitelný,
 věky nedopověděné a socha na Opyši

od konce nikdy nebyla v koutě sádry...

Jinde hledalo nějaké dítě míč

a dva studenti dřeli obecnou biologii. Student
 první:

„Soudržnost buněk nemusí být preventivně
 koloidní

Iată cheile! Altfel vi le-aș înmâna
 fie la gară, fie chiar în tren.

Oare unde dispare tot
 ce s-a nimicit prin vis?...

Mă conduci, prietene?...

Astfel părăsi casa *La cufărul cu șase chei*
 având sentimentul poetului care este acum
 iertat în lumea animalelor căci
 totul va fi mult mai dureros în lumea
 lucrurilor...

Era aproape seară. Trenul a pornit la miezul nopții.

Platanul din *Na Kampě*² era de neoprit,
 secolele nu își încheiaseră vorba iar statuia din
Na Opyši

în final nicicând nu a fost într-un ungher cu
 ghips...

Altundeva un copil privea mingea

iar doi studenți toceau biologia generală. Primul
 student:

– Coeziunea celulelor nu trebuie să fie preventiv
 coloidală,

² *Na Kampě* și *Na Opyši* sunt străzi pitorești din Praga
 (n.t.).